

Освѣнѣ другото, една паница грозде, сръхнѣ и нѣколко дюли, скѣжтани отѣ майката за този день, сега бѣхѣ сложени и дразнѣхѣ чувствителния вкусѣ на малкитѣ. Тодорчо и чичо Христо си свалихѣ шапкитѣ, първия прочете нѣколко молитвици, а другитѣ сѣ смирение слушахѣ. Подирѣ прѣкадихѣ, бащата благослови и почнѣхѣ да вечерѣхѣ. Не седѣхѣ много слѣдѣ това, а си лѣгнѣхѣ, защото прѣзѣ нощта рано трѣбваше да станѣхѣ за черква. Дойде сръдѣ нощ. Звучния гласѣ на черковната камбана се разнесе изѣ селото. Той се разливаше изѣ студений въздухѣ, та будѣше селенитѣ за черква и имѣ обаждаше радостната вѣсть, че се е родилѣ Исусѣ.

Тодорчо сѣ братчето, сестричето и баща си отидохѣ на черква, а майка му останѣ да сготви. Селенитѣ сгърнати вѣ своитѣ кожуси и селенкитѣ вѣ чисти прѣмѣни се стичахѣ изѣ улицитѣ и пълнѣхѣ селската черква. Отѣ какѣ се свърши литургията, черковницитѣ се върнѣхѣ по домоветѣ и седнѣхѣ да отговѣхѣ. Който се бѣ прѣчестилѣ, сръбваше глѣтка вино прѣди да отговѣе. Съмна се. Чичо Христо излѣзе на кръчмата да се види и разговори сѣ другитѣ селени, а Тодорчо се събра сѣ приятелитѣ си, разходихѣ се изѣ село, и посѣтихѣ хорото, отѣ кѣдѣто роднини и познати го поканихѣ и водихѣ по гости до кѣсно вечерѣта. Така Тодорѣ Христовѣ прѣкара тази година първия день на коледнитѣ празници.

Ив. Горановѣ.